

«Tornen els capitals evadits»

Va nàixer a Alberic. Durant tretze anys va exercir de professor de dret mercantil a la Universitat Autònoma de Madrid, i durant vuit, i la suma continua, està adscrit a la Fiscalia de Delictes Monetaris. Ha substituït el jutge Lerga, amb el qual va col·laborar íntimament, i és l'home encarregat pel govern perquè no s'escape ni un duro per la frontera o es blanquege sense declarar al fisc.

Ismael L. Belda

Per què són de Catalunya la majoria dels evasors descoberts?

—Fonamentalment, per la proximitat de la frontera. Abans es feia contraban i ara se'n fa d'una altra manera. Un dels mòbils del contraban són actualment els diners.

—*¿Hi ha raons de caràcter nacional per a una evasió específicament catalana?*

—A Euskadi aquesta evasió és irrisòria, quasi inexistent. No, no hi ha cap problema o conflicte nacional darrere d'això. Només és una qüestió de diners, diners i diners.

—*És a dir, que el frau fiscal afecta només l'economia.*

—El que és clar és que no és una qüestió ideològica. Els diners no tenen color. No és d'esquerres ni de dretes. Qui n'evadeix és, evidentment, perquè en té.

—*Els evasors són delinqüents. ¿De quin estil?*

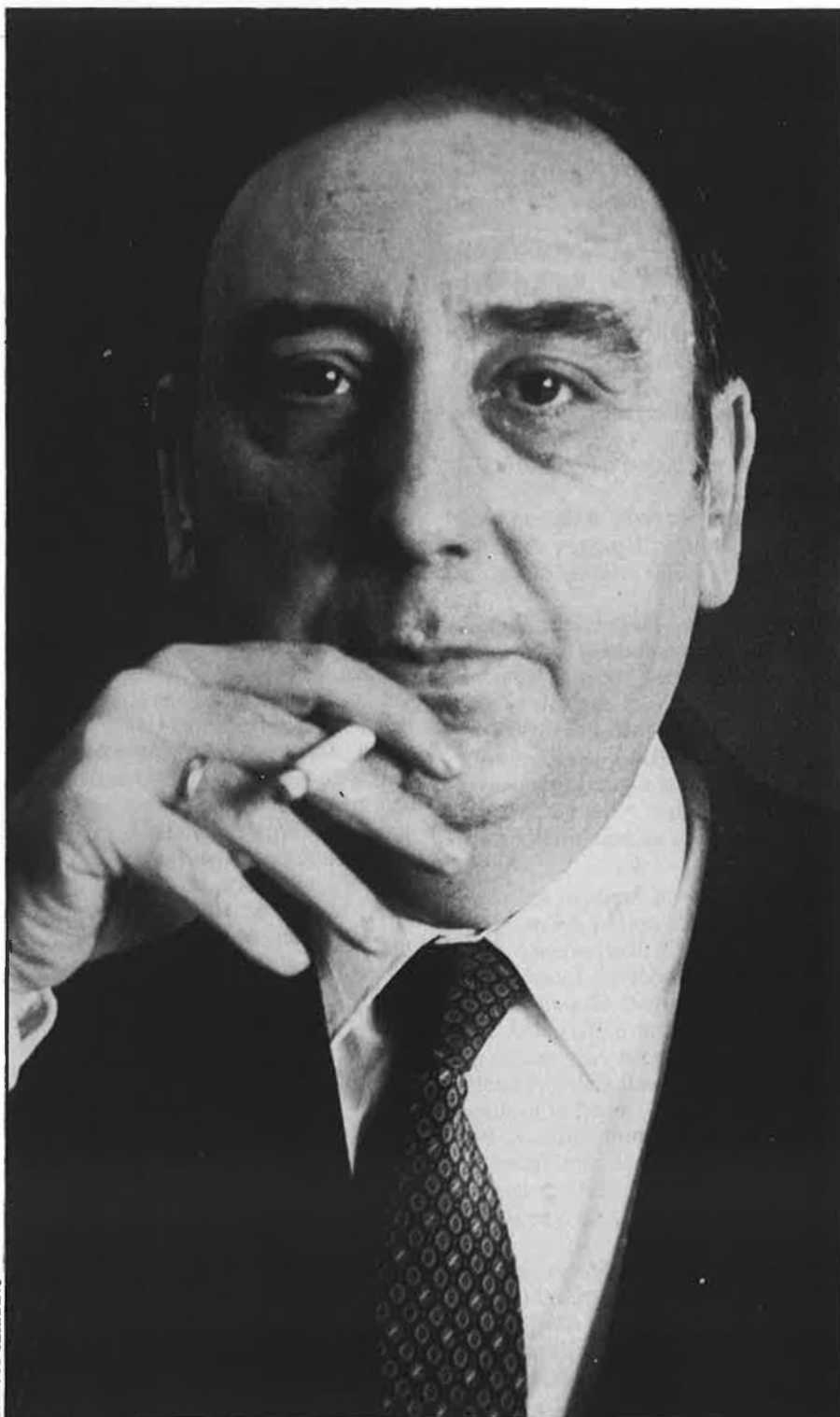
—Delinqüents de guants blancs. Tant com els d'abans, els que anomenàvem de camisa blava. Mire, l'evasió de capitals és un delicte molt greu, que porta conseqüències que afecten, fins i tot, la integritat física. D'altra banda, les conseqüències socials són notables. Amb més evasió, la vida s'encareix més. I, a més, l'empresa que evadeix diners és privilegiada respecte a la que paga al fisc. Els diners són mítics, l'evasió no crida l'atenció del públic. No es veu, és gasosa... Falta una autèntica filosofia sobre la moral de frontera.

—*Però vostès parlen i mantenen relacions tècniques i policials amb el govern d'Andorra.*

—Des del punt de vista judicial, escasses. Quant a uns altres sectors, ho desconec.

—*De tota manera, ¿han tractat alguna vegada d'establir un pacte entre els dos estats per a la lluita contra l'evasió?*

—En el moment actual ho veig difícil, ja que l'Acta Única Europea, que entrarà en funcionament el 1992, con-

CARLOS SERRANO

«El frau fiscal no és una qüestió ideològica. Els diners no tenen color.»

templa la llibertat de moviment de capitals, i ara el que es pretén és aconseguir aquesta liberalització. Crec que no són necessàries mesures d'un altre tipus, sinó més aviat les que es duen a terme, de caràcter polític, respecte a la CEE.

—*¿Té mitjans suficients la seua Fiscalia en relació als que tenia amb el jutge Lerga?*

—Tenim el servei executiu del Banc d'Espanya i una brigada molt especialitzada en la matèria. Hi ha mitjans suficients i no en calen de diferents. A més, la preparació d'aquesta policia especial és, al meu parer, la més perfecta amb què compta el govern espanyol.

—*Vostè deu ser dels pocs jutges que no es queixen per falta de mitjans, tots el jutges protesten per la falta de mitjans, d'infraestructura...*

—Jo estic molt content. La Brigada i el Servei Executiu del Banc d'Espanya ens ajuden i estan en perfecta connexió amb nosaltres, amb una gran preparació tècnica.

—*¿Per què no pot aconseguir el Banc d'Espanya xifres rodones sobre capitals evadits?*

—No ho sé. És una qüestió difícil de dilucidar.

—*De tota manera, una estimació oficial del Banc d'Espanya calculava en prop de 10.000 milions anuals els diners evadits.*

—Actualment, les mesures liberalitzadores posades en marxa per les autoritats econòmiques fan que les possibilitats d'eixida de capitals siguin controlades totalment a través de Transaccions Exteriors, que està autoritzant ja l'eixida de capital per a inversions a l'estranger. La gent hauria d'estar, en aquest aspecte, millor informada.

—*La funció, la mateixa existència d'aquesta fiscalia podria desaparèixer.*

—Potser podria desaparèixer. Jo no dic que no pugui ocórrer. La qüestió és que, malgrat tot, tots els països tenen normes sobre el control del canvi, a pesar de la liberalització, més encara que ací. Concretament, als EUA, Anglaterra, Alemanya, etc., tenen unes disposicions de control molt radicals. Fa 6 o 8 anys, les mesures establertes per França per a evitar l'evasió de capitals van ser duríssimes. I això que França pertanyia a la CEE.

—*La venjança i, sobretot, els confidents, els han ajudat molt. ¿Hi ha encara la persona que, per rancor o per diners, els crida, revela dades i dona pas a una investigació policial?*

—Normalment, hi ha bastants confidències, ajuda per a poder començar

CARLOS SERRANO

«S'han d'adoptar mesures perquè entren diners estrangers a Espanya».

una investigació sobre qualsevol possibilitat d'evasió. Pense vostè en el moviment turístic a Espanya, la situació de les nostres fronteres els mesos d'estiu... ¡no es pot demanar més al sector de duanes! Potser amb aquest procediment de les delacions es poden obtenir millors resultats.

—*¿Reben protecció aquestes persones en alguna ocasió?*

—Fins ara no l'han necessitada.

—*¿Va canviar molt la política del PSOE i de la UCD sobre la línia tècnica que vostès poden seguir?*

—No, de cap manera. És més, l'única modificació que es va fer és la Llei Orgànica de 1983. Les orientacions són molt semblants: la de 1931, la del 38, la del 79 i el 83 són pràcticament idèntiques.

—*És a dir, que en la persecució del delictes i en l'actuació contra l'evasió, la dreta i l'esquerra mantenen una unitat absoluta.*

—Hi ha una completa unitat de criteris.

—*¿Tornarà el capital que se n'ha anat?*

—Sí, està tornant. Perquè, d'una banda, les mesures liberalitzadores i, d'una altra banda el desenvolupament

econòmic del país faciliten les inversions, les repatriacions. Precisament, les noves mesures adoptades recentment pel Banc d'Espanya, sobre la base d'una economia sòlida i en desenvolupament, ajuden en aquest sentit. I s'han d'adoptar fórmules perquè entren diners estrangers a Espanya.

—*Les empreses holandeses, situades en el rànquing d'inversió exterior en el número 1, segons vostè i fonts del Ministeri d'Hisenda, podrien permetre fàcilment la tornada i el blanquejament de capitals desapareguts a Europa. ¿Es podria donar el cas d'un boomerang català o espanyol, diners que tornen camuflats gràcies a aquestes empreses?*

—És molt probable que tornen per aquest sistema, i també a través d'empreses americanes o societats situades als paradisos fiscals. En veure que aquests paradisos es desfan, col·loquen una altra vegada els diners sota aquesta cobertura.

—*¿Hi ha possibilitats d'amnistia fiscal per a aquestes persones?*

—Fins ara no m'he trobat cap indult particular concedit per algun dels nostres governs. Potser aquesta idea és ben significativa: no donar cap alça de pena a persones que han comès infraccions d'aquest tipus.

—*Encara que, per dir-ho clar, els individus que han evadit milers de milions i que guadeixen de la pena major reglamentada —de 6 anys i un dia a dotze anys de presó major i multa— són, fins ara, quatre gats.*

—Potser si es veuen les sentències de l'Audiència Nacional sobre Control de Canvis —no en tinc feta una valoració exacta—, crec que, aproximadament, hi deu haver un 85% de condemnes i un 15% d'absolucions. La cosa està, doncs, bastant definida.

—*¿Quina política establirà la CEE cap a tercers països, és a dir, paradisos fiscals, més enllà de la liberalització? ¿És encara una incògnita?*

—No puc opinar sobre això perquè no pertany a cap organisme de la CEE. Sóc un fiscal espanyol i, per tant, l'únic que he de fer és vigilar que s'acompliquen les disposicions legals que d'acord amb la Constitució ens imposa el nostre Parlament. No, no tinc cap idea de quines mesures s'haurien d'adoptar per a evitar els paradisos fiscals.

—*¿Quan tindrem una sentència definitiva sobre la gran evasió, l'escàndol de la jet i sobre la noblesa, que va evadir milers de milions gràcies a l'ajuda de Javier Palazón i García de Enterría?*

—Això depèn ara del Suprem. □